

РЕШЕНИЕ

№ 1942

гр. София, 22.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 22.02.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Вяра Русева

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **10120** по описа за **2012** година докладвано от съдия Любка Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН

Образувано е с касационна жалба, вх. № 24806 от 22.10.2012 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 37372 от 29.08.2012 г. по описа на Софийски районен съд, подадена от директора на ТД на НАП - С. срещу решение от 02.08.2012 година по НАХД 13728/2010 г. на СРС, НО, 93 състав, с което е отменено наказателно постановление № 930/18.06.2010г. на Директора на Териториална дирекция „Големи данъкоплатци и осигурители“, с което на [фирма] на основание чл.83 от ЗАНН, е наложено административно наказание на основание чл.47 ал.3 от Закона за счетоводството имуществена санкция в размер на 2000 лева във връзка с нарушение на чл.40 ал.1 т.1 от същия закон, а именно поради това, че дружеството не е изпълнило задължението си за подаване на заявление за обявяване на годишния финансов отчет за 2008г. пред Агенция по вписванията - Търговски регистър.

В касационната жалба се иска решението на СРС да бъде отменено и вместо него да се постанови ново, с което се потвърди НП. Касаторът навежда съображения, че обжалваното от него решение е постановено при правилно установена фактическа обстановка, но при незаконосъобразни изводи. По тези съображения оспорва решението на СРС като незаконосъобразно, неправилно и необосновано. В хода на съдебното производство, редовно призован не се явява и не се представлява.

Ответникът - [фирма] редовно призован не се явява, не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира касационната жалба за основателна.

Административен съд София – град, VI касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира следното:

Съдът намира касационните оплаквания, посочени в жалбата на ТД на НАП, по повод на която е образувано настоящото производство, за основателни.

За да отмени наказателното постановление, СРС е приел, че липсва дата, респ. период, през който се твърди да е извършено нарушението. Това не дава възможност на жалбоподателя да разбере за какъв период от време следва да организира защитата си, а на самостоятелно основание препятства адекватната преценка за настъпване на давността. Тези пороци препятстват възможността за преценка на множество срокове, касаещи административно наказателното производство.

Настоящият касационен състав намира, че решението е валидно и допустимо, но неправилно, поради неправилно приложение на процесуалния закон. Това е така, защото очевидно нарушението е на просто извършване, т.е. с изтичане на определения в закона срок за подаване на годишен счетоводен отчет за 2008 г. – 30.06.2009 г. нарушението е осъществено. Нарушителят обаче е открит далеч след това – при проверка на контролните органи, което е следвало да бъде съобразено при постановяване на съдебното решение. В АУАН и НП се съдържат всички изискуеми от закона реквизити, по които могат да се пресметнат преклузивните процесуални срокове. Освен това СРС не е направил никакви фактически установявания и решението му е непълно.

СРС не е изпълнил задължението си служебно да събере всички относими доказателства, с цел установяване на действителното фактическо положение.

Двата посочени пропуски са довели до постановяването на решение, несъобразено с процесуалните норми. Отмяната на НП от съда, без произнасяне по фактическата обстановка препятства настоящата инстанция, за която не съществува възможност за фактически установявания да се произнесе по съществото на спора. Това налага и отмяна на ревизирания съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав.

При новото разглеждане на делото съставът на СРС следва да вземе предвид и настъпилата промяна в нормативната уредба относно размера на санкцията. Съгласно чл. 47, ал.3 от ЗСч в редакцията му от ДВ бр. 34/2011г. в сила от 03.05.2011г. размерът на минимално предвидената от закона имуществена санкция е намален на 500 лева.

Водим от горното и на основание чл. 222, ал. 2, т. 2 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, ШЕСТИ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 02.08.2012 година по НАХД 13728/2010 г. на СРС, НО, 93 състав, и ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на СРС.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.